

TISOVSKÝ MESAČNÍK

www.tisovec.com

OBSAH

Uznesenia MZ

Rozhovor s poslancom

Osobnosti

Bútľavá vĺba

Za Rudolfom Valentom

Šport

Komentáre

Spoza dverí ZŠ

Inzercia

a iné

67.výročie oslobodenia Tisovca a Rimavskej Pily

Písal sa 1. september 1939, keď sa začala 2. svetová vojna. Udalosti, ktoré počas nej i po nej nasledovali, hlboko zasiahli do myslenia ľudí. Netrvalo dlho a vojna zasiahla aj Slovensko. Podobne ako v iných mestách, bojovalo sa aj u nás v Tisovci. Keďže po bojoch boli vždy obeť, do Tisovca sa presťahovala 1. októbra 1944 Poľná nemocnica č. 2 z Kremnice. Z rozprávania viem, že aj naše staré mamy zachraňovali životy v tejto nemocnici. Tá sa nachádzala v budove súčasného evanjelického gymnázia. Keď do Tisovca vtrhli fašistické vojská, tisovskí chlapci, ktorí bojovali proti fašistom, museli ustúpiť do našich hôr. Agresii fašistov sa však nevyhli rómski občania a boli takmer všetci vyvráždení. Nemci popravili 15 rómskych mužov a 68 žien. Len jednému dievčatku, ktoré sa počas vraždenia skrylo pod posteľ, sa podarilo zachrániť v domčeku pod Hradovou, kde je postavený pamätník tejto udalosti. Muselo to byť pre všetkých strašné. Myslím si, že aj viera v to, že sa vojna skončí, všetkým ľuďom pomohla. Konečne sa počas veľkej zimy v januári 1945 dočkali pomoci zo strany vojsk II. ukrajinského frontu z juhu a rumunských vojakov z východu. Tisovec utrpel vo vojne veľké straty na životoch. Počas protifašistického odboja prišlo o život 129 ľudí. Mnohí nemali ani 18 rokov. 19 vojakov padlo z rumunskej armády a 20 z ukrajinského frontu. Ranených bolo

više 700 ľudí. Straty boli i na majetku. Ustupujúce fašistické vojská zničili 27. januára 1945 most na Muránskej ulici, na Bánove ako i viadukt Pod Dielom. No ani počas týchto krušných chvíľ ľudia v Tisovci nezaháľali a potajomky tu pracovalo mnoho aktivistov. Aktuálne informácie napríklad tlačili v tisovskej tlačiarňi Štefana Krankuša na plagát Hlas Gemera. Akú veľkú, pre nás iste nepredstaviteľnú radosť museli mať všetci Tisovčania, keď 28. januára 1945 o 10-tej hodine a 5-tej minúte dopoludnia počuli najkrajšiu zvesť za posledných 6 rokov: „Tisovec je slobodný!“ Hoci neskôr bol Tisovec vyznamenaný Radom Červenej hviezdy, ľudia sa z tejto traumy ešte dlho sa spamätávali. Preto sa pýtam: „Chcel by niekto z vás, aby sa vojna ešte niekedy zopakovala?“ Iste nie. Ved' najlepšie o strašných udalostiach by vedeli rozprávať naši starí a prastarí rodičia, ktorí vojnu zažili a prežili. Myslím si, že dnes, keď je mier a pripomíname si 67. výročie oslobodenia Tisovca, tak väčšina z nás si ani neuvedomuje, ako sa asi žilo v Tisovci počas tejto vojny a i po nej. Podľa mňa by toto výročie malo slúžiť hlavne ako výstraha pred ďalšou nezmyselnou vojnou. Ved' nikto z nás by už nikdy nechcel prežiť dlhé roky v neistote a strese o svoj holý život.

Zuzana Krišková, žiačka ZŠ Tisovec

Rozhovor s poslancom – Ing. Marcel Lopušný

Tohto roku mám na krku päťdesiatku, som šťastne ženatý a mám dve dcéry. Pracujem ako živnostník v odbore elektrotechniky – montáž, opravy, servis a revízie elektrických zariadení a bleskozvodov. Poslancom MZ v Tisovci som druhé volebné obdobie.

1. Máte za sebou už viac ako rok poslanskeho mandátu v tomto volebnom období, ako hodnotíte prácu mestského zastupiteľstva, je to ťažšie, ako sa zdalo pred rokom?

Nemyslím si že niektorý z poslancov čakal že to bude ľahké, ale myslím že zastupiteľstvo funguje normálne, bez straníckych bojov z tzv. „veľkej“ politiky. Prvoradým záujmom každého poslanca je ďalší rozvoj Tisovca. Ťažšie to ale bolo hlavne v tom, že v minulom roku došlo k značnému výpadku príjmov mesta z podielových daní a preto sa museli prijímať mnohé úsporné opatrenia. A ružové to nebude ani v najbližšom období.

2. Ktoré z vašich cieľov sa vám podarilo ako poslancovi uskutočniť a aké úlohy by ste chceli v zostávajúcom období presadiť?

Keď som vstupoval do komunálnej politiky, sľuboval som občanom že budem presadzovať zlepšenie podmienok pre športové a voľnočasové vyžitie detí, mládeže ale aj ostatných obyvateľov Tisovca. V tejto oblasti sa mi splnil sen, keď sa podarilo vybudovať pekný športový areál Rudolfa Valenta pri Základnej škole Dr. Clementisa s tenisovými kurtami, volejbalovými, basketbalovým a futbalovým ihriskom a s kúpaliskom. Tento areál nám pri návštevách závidia zástupcovia aj oveľa väčších miest ako je Tisovec. Iný problém ale je dokedy nám bude čo závidieť. Hlavné údržba povrchu ihrísk značne pokrívá a už teraz sú na mnohých miestach poškodené. K tomu občasné vyčítanie vandalov ako napr. rozoberanie oplotenia, prepáľovanie sietí a podobné aktivity športovcov pestujúcich hlavne „slovenskú hádzanu“ a bude po závidi. Rovnako boli vybudované na sídliskách detské

ihriská s lavičkami, hojdačkami a preliezkami, ale tie už tiež niektoré odrastené „deti“ upravili na svoj obraz. Ďalej som rád že sa podarilo zrealizovať projekt rekonštrukcie strechy a zateplenia Základnej školy, opravila sa jedna telocvičňa, jedáleň, stále však je čo opravovať, rekonštruovať a dopĺňať – vybavenie školy pomôckami, kuchyňa školskej jedálne, druhá telocvičňa, školský klub, ZUŠ, elektroinštalácia budovy školy atď. Zateplila sa budova MŠ v Tisovci a v minulom roku vyskočila potreba vybudovať vlastnú kotolňu pre MŠ. V MŠ na Rimavskej Píle boli vymenené okná, dvere, podlahy, kotol v kotolni, ale aj tu je kde pokračovať – zateplenie fasády, rekonštrukcia bleskozvodu atď. Stačí na to jedno – peniaze. A keďže ich je málo, je to o kompromisoch, čo áno, čo nie, čo teraz, čo o rok, čo o dva.

3. Ste predsedom komisie školstva, vzdelávania a mládeže. Akými problémami sa komisia zaoberá, odkiaľ prichádzajú do komisie námety?

Komisia sa zaoberá hlavne problémami škôl v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta, to jest. základnej školy, základnej umeleckej školy a materských škôl v Tisovci a na Rimavskej Píle. Preto aj najviac požiadaviek a námetov predkladajú práve riaditelia menovaných škôl. V komisii sa preberajú otázky zabezpečenia výuky ako po personálnej stránke tak po materiálnej a technickej stránke a finančnom zabezpečení. K aktuálne prejednávaným otázkam bývajú na komisii prizývaní okrem riaditeľov škôl aj členovia rodičovských rád, alebo vedúce jedální príslušných škôl. Pri riešení vážnych problémov s dochádzkou žiakov do školy boli na komisiu prizvaní rodičia týchto žiakov. V komisii sa okrem toho snažíme aj o zlepšenie spolupráce so školami ktoré nie sú v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta, s EGT a SOŠ. Hlavné spolupráca medzi študentami, snaha o organizovanie spoločných akcií či už športových, vzdelávacích alebo kultúrnych.

4. Zmení človeka práca vo verejnej funkcii alebo môže zostať sám sebou, ako je to vo Vašom prípade?

Práca vo verejnej funkcii môže človeka zmeniť ale asi len od určitej úrovne /NR SR, Vláda SR, a pod./, ale to závisí od charakteru a zásadovosti toho ktorého človeka. Veď „GORILA Slovakia“ je teraz veľmi populárna. Čo sa komunálnej politiky týka je to viac o obetovaní sa ako o korupcii. A čo sa mojej osoby týka, to sa musíte opýtať ľudí čo ma poznajú, či ma niečo zmenilo. Ja osobne nemám problém nikomu pozrieť priamo do očí.

5. Zaujímame sa o otázky, ktoré trápia vašich občanov aj mimo tých, ktoré rieši mestský parlament, môžete nám ich pripomenúť?

V súčasnosti aktuálny problém so zľadovateľým povrchom ciest a chodníkov v meste, nevhodný posypový materiál ktorý poškodzuje pneumatiky áut ale aj obuv chodcov a ktorý sa vráti ešte v lete pri kosení trávnikov. Zaujímam sa aj o diskriminácia pracujúcich občanov na úkor tzv. „neprispôsobivých“ spoluobčanov ale s tým na tejto úrovni nič neurobíme, môžeme len poukázať.

6. Už roky sa venujete športu a príprave mladých športovcov. Myslíte si, že v Tisovci majú dostatočný priestor a podmienky na realizáciu?

V Tisovci určite nie je priestor na realizáciu mladých športovcov v športových kluboch. Jedine individuálne. V podstate v súčasnosti jediný klub, ktorý sa systematicky venuje športovej príprave detí a mládeže je futbalový klub a to znamená podmienky len pre chlapcov. Aj tu ale majú problémy s vedením jednotlivých mužstiev, keď deťom sa venujú len bývalí hráči bez trénerskej kvalifikácie, alebo dokonca ľudia čo futbal nikdy aktívne nehrali. Tým ich nechcem haniti, ale naopak chváliť za ochotu niečo pre deti urobiť a venovať sa im. A dievčatá vlastne ani nemajú kde organizovane športovať. Donedávna to bol ešte lyžiarsky klub, ale vzhľadom k ekonomickej situácii v tomto regióne a z toho vyplývajúcich finančných možností rodičov, ako aj z dôvodu neprajnosti počasie, keď sme v našich strediskách v Rejkove a na Bánove prakticky šesť sezón nelyžovali, postupne záujem o lyžovanie na pretekovej úrovni upadol. Tréning v cudzích umelo zasnežovaných strediskách, skoro ráno od 7:00 do 9:00 hod pokiaľ nie sú turisti, znamenalo vstávať o 5:00, vycestovať minimálne 50 – 60km. Znamenalo to tvrdú rehoľu nielen pre deti a trénera ale aj pre samotných rodičov. Ceny vlekov, cestovné náklady, kompletná preteková lyžiarska výstroj na dve prípady tri disciplíny, vosky, servisný materiál – všetko hradili rodičia. Z klubu sme boli schopný zaplatiť akurát pretekové licencie, štartovné a vleky na pretekoch. Ubytovanie, cesta, strava zase na náklady rodičov. Preto klub síce funguje ďalej ale v r.2010 prakticky skončila športová príprava. Chvilu fungoval aj stolnotenisový klub, ktorý sa venoval aj mládeži, ale tiež len chlapcom. Ostatné športové kluby v meste sa príprave mládeže a systematickému tréningu detí nevenujú. A nespomínam tu turistické kluby, ktorých akcií sa zúčastňuje aj množstvo detí, ale chcem tu hovoriť o systematickej športovej celoročnej príprave. Ani zo strany mesta nie je podpora športových klubov bohvieaká. Väčšinu prostriedkov na voľnočasové aktivity zhltnie v Tisovci kultúra. Tým nechcem povedať že na šport sa majú zobrať peniaze z kultúry, ale na podporu športu by malo ísť viac prostriedkov. Motivovať kluby k tomu, aby sa venovali príprave detí a viedli ich k pravidelnému športovaniu. To je ale asi problém celospoločenský, keď ani zo strany štátu nie je podpora športu na požadovanej úrovni a aj na reprezentačnej úrovni v individuálnych športoch je to o peniazoch rodičov alebo rodín športovcov.

7. Čo by ste zaželi občanom i sebe do najbližších rokov?

Pevné zdravie, viac pracovných príležitostí, vysoké platy a tým viac voľného času na šport, na kultúru, na seba a svoje deti a pohodu v rodinách.

UZNESENIA MESTSKÉHO ZASTUPITEĽSTVA – 26.1. 2012**Mestské zastupiteľstvo v Tisovci****schvaľuje**

- Správu o činnosti Mestskej polície v Tisovci za rok 2011
 - Hlavné úlohy a plán činnosti Mestskej polície v Tisovci na I. polrok 2012
 - Správu o činnosti hlavnej kontrolórky mesta za rok 2011
 - DODATOK č. 7 k zmluve o dočasnom užívaní nehnuteľnosti mesta – rodinný dom súp. č. 643 na ulici Daxnerovej v Tisovci pre Helenu SNOPOKOVÚ na dobu určitú do 30. 06. 2012
 - DODATOK č. 4 k zmluve o dočasnom užívaní nehnuteľnosti mesta – rodinný dom súp. číslo 644 na ulici Daxnerovej v Tisovci pre Blanku MATULOVÚ na dobu určitú do 30. 06. 2012
 - DODATOK č. 4 k zmluve o dočasnom užívaní nehnuteľnosti mesta – rodinný dom súp. číslo 33 na ulici Jozeffyho v Tisovci pre Moniku KOCHANOVÚ na dobu určitú do 30. 06. 2012
 - zmenu uznesenia MsZ č. 174/2011 zo dňa 27.10.2011 v časti A/ nasledovne :
 parcelné číslo KKN 3132/2 sa mení na parcelné

číslo KKN 3132.

- DODATOK č. 1 k nájomnej zmluve na prenájom bytu v 30 b. j. na ulici Jesenského č. s. 1470 v Tisovci v zmysle čl. II ods. 2 nájomnej zmluvy pre Mgr. Art. Barboru VENCLOVÚ – jednoizbový byt č. 19, doba prenájmu od 1. 2. 2012 – 31. 1. 2014
 - DODATOK č. 1 k nájomnej zmluve na prenájom bytu v 30 b. j. na ulici Jesenského č. s. 1470 v Tisovci v zmysle čl. II ods. 2 nájomnej zmluvy pre Emíliu FERENČÍKOVÚ – jednoizbový byt č. 2, doba prenájmu od 1. 1. 2012 – 31. 12. 2013
 - ukončenie nájomnej zmluvy na prenájom bytu č. 23 v 30 b. j. na ulici Jesenského č. s. 1470 v Tisovci dohodou zmluvných strán k 31.1.2012 pre žiadateľku : Štefániu IMRECZEOVÚ z dôvodu presťahovania sa do DOS v Hnúšti
 - prevod nájomného 2-izbového bytu č. 10 s príslušenstvom vo vlastníctve mesta na II. poschodí v bytovom dome č. s. 912 na ulici Bakulínyho v Tisovci do osobného

vlastníctva pre Dušana POHORELSKÉHO, bytom Bakulínyho 912, 980 61 Tisovec, za kúpnu cenu 392,45 €, splatnú pri podpise kúpno-predajnej zmluvy

nesúhlasí

- s umiestnením a prevádzkou technického zariadenia dostihy austrálskych chrtov stávkovej kancelárie STAR DOGS SYSTÉM, a. s., BRATISLAVA v priestoroch POHOSTINSTVA na ulici Hlavnej č. s. 83 v Rimavskej Píle

berie na vedomie

- Rozhodnutie primátora mesta o pridelení tzv. „osobitného bytu“ v zmysle čl. VI. ods.3 VZN o nakladaní s nájomnými bytmi v 30 b. j. na ulici Jesenského č. s. 1470 v Tisovci pre Milana ĎURIKA, bytom ul. Daxnerova 1083, Tisovec – jednoizbový byt č. 23, doba prenájmu od 1. 2. 2012 – 31. 1. 2013
 - Informáciu o finančnom zabezpečení prefinancovania výstavby protipožiarnej cesty na Trstie

Kalendár výročí osobností Tisovca a Rimavskej Píly**Anton Kerpely****175. výročie narodenia zakladateľa moderného železiarskeho priemyslu**

Narodil sa **5.2.1837** v Curtici (Rumunsko). V rokoch 1859-1862 absolvoval štúdium na Banskej a lesníckej akadémii v Banskej Štiavnici. V roku 1867 nastúpil do železiarskeho komplexu Hronec – Podbrezová, kde zrealizoval niekoľko konštrukčných zlepšení. V rokoch 1868-1881 prednášal na banskej akadémii v Banskej Štiavnici, kde sa v roku 1872 zaslúžil o založenie samostatnej katedry železiarstva. Tu sa tiež venoval publicistickej činnosti, uverejňoval príspevky o najdôležitejších vynálezoch v hutníctve. V roku 1881 bol vymenovaný za ministerského radcu Centrálneho riaditeľstva erárnych železiarní v Budapešti. V rámci nového pôsobiska sa zaslúžil o modernizáciu erárnych železiarní v Podbrezovej, Hronci a v **Tisovci**. Po dokončení rekonštrukcií v týchto železiarňach odišiel v roku 1895 do dôchodku. Zomrel v r. 1907 v Banskej Štiavnici.

Mária Dianišková**100. výročie narodenia sestry slovenskej evanjelickej diakonie**

Narodila sa **10.2.1912 v Tisovci**, ako najstaršia zo siedmich detí. Po ukončení základnej a meštianskej školy v Tisovci pokračovala v štúdiu na tzv. rodinnej škole v Brezne. Absolvovala röntgenologický kurz v Bratislave. Ako sestra slovenskej evanjelickej diakonie pracovala ako röntgenologička v Krajskej nemocnici v Palúdzke. Počas Slovenského národného povstania bola zdravotnou sestrou v tisovskej poľnej nemocnici. Bola jednou z ošetrovateliek spisovateľky Terézie Vansovej v Banskej Bystrici. Zomrela 11.9.1995 v Tisovci.

Michal Bosý**165. výročie úmrtia náboženského spisovateľa, básnika, prekladateľa**

Narodil sa 9.1.1780 v Hnúšti. Študoval v Rimavskej Bani, Ožďanoch. V rokoch 1793-1798 navštevoval lýceum v Soprone. V rokoch

1799-1801 študoval teológiu v Jene. V rokoch 1798-1799 bol konrektorom na škole v Ožďanoch. Po štúdiách pôsobil ako farár v Pondelku, **Tisovci** a od roku 1808 na Dolnej zemi. V roku 1826 sa vrátil na Slovensko, pôsobil ako farár vo Vyšnej Pokoradzi a od roku 1830 v Rimavskom Brezove. Vynikal širokými encyklopedickými vedomosťami a filologickým vzdelaním. Orientoval sa ja na botaniku a mineralógiu. Písal latinské, české, maďarské a slovenské časomerné príležitostné básne. Časopisecky mu vyšiel úryvok rozsiahlej epickej skladby *Orech vlaský* pod názvom *Slávia v Rakousích*. Na stránkach SOLENNÍ sa zapojil do diskusie o krásnych umeniach a mytológií. Jeho literárna činnosť vyvrcholila v prekladoch Shakespeara, na ktorého sa zameriaval už od štúdií v Jene. Celý rozsah prekladov však nie je známy, úryvky z niektorých preložených hier vyšli v časopisoch a almanachoch. Zomrel **24.2.1847** v Rimavskom Brezove.

MORÁLKA POLITIKY

Vládnutie politikov v tejto krajine už roky sprevádzajú aféry zamerané na rozkrádanie, čiže na osobný prospech. Tieto kauzy sú výsmechom tejto spoločnosti, je to zlé, že sa to niekto odváži. Ostáva otázka, myslí sa vôbec na občana, ľudí, študentov, ktorí vlastne držia túto spoločnosť na morálnej úrovni? Čo zanecháva v ľudoch Gorila. Predovšetkým je to morálna kríza politikov, často spojená s aroganciou moci. Vlastne ide do popredia otázka, komu dôverovať. Občianska diskusia je teraz aktuálna a začína byť dosť skeptická, vlastne pomaly nieto koho voliť, už iba tých, čo budú menej kradnúť. Je to ostré konštatovanie, ale keď si vypočujete médiá, prečítate noviny, vždy sa vynára ďalšia kauza, kde je v popredí osobný prospech, korupcia, peniaze. Sme zavalení negatívnymi informáciami a naša dôvera je rozkolísaná.

Politika by mala byť mostom k občanovi a nie osobný a politický záujem. To sa musí ponúknuť ľuďom, národu. Chýbajú nám občianski lídri, skôr sa nachádzajú na regionálnej úrovni ako vo vrcholovej politike. To je možno šanca pre budúcnosť. Do politiky sa usadila hospodárska a dlhová kríza, cíti sa tam dobre, lebo naši politici sa týmto ťažobám, ktoré nekompromisne dopadajú na občana, veľmi nevenuujú, musia sa hádať medzi sebou, dávať pozor, kto na koho čo povie a pritom podstatu, problémy občanov takto unikajú. Všade chýbajú peniaze, také je konštatovanie médií a politikov. Lenže fin. prostriedkov je dosť, ale v súkromných rukách, bankách. Len štát a prostí občania chudobnejú. Ved' nám denne núkajú pôžičky tovar na úver, na splátky. Sú to znaky tejto doby, musí začať úradovať zdravý rozum, ekonomické pravidlá a zákony sa nemôžu zneužívať politikou. Spoločnosť má šancu

svojou morálkou zatlačiť tieto neduhy. O tom môžu byť tieto voľby, o pravidlách, ktoré budú rešpektovať všetci a to musí mať aj morálny základ, ktorý musia nájsť v prvom rade u seba politici. Volebná kampaň nám núka aj istoty, človek má rád istoty, len by mali byť okorené zdravým tisovským a piľanským rozumom. Tomu budeme rozumieť. Vlastne aká je teraz v ponímaní občana morálka politiky, veľmi nízka, tak s tým treba čosi robiť. Komunikácia s ľuďmi, neprekrúcanie pravdy, zákonov, pravidiel, to musí byť cudzie a tu začína morálka. História a zlé rozhodnutia nech sú poučením. Súčasne žijeme v dobe problémov, so životnou úrovňou preorientovali sme sa veľkej miere na spotrebný spôsob života, ktorý má svoje hranice. Zadlžovanie nie je hriech, ale zodpovednosť. Morálka je investícia do budúcnosti a to nám musí byť všetkým vlastné.

Vladimír Pašiak

Spoza dverí ZŠ

Čarodejník čas akosi prirýchlo odkrojil prvý januárový týždeň a naše deti sa po krásnych Troch kráľoch presunuli zo zimných radovánok do ťažkej reality polročného skúšania a dotahovania známok. Verím, že každý z nich urobil v tejto veci, čo mohol. Platí to i o Mirkovi Búrovi zo VI.A, ktorý hneď 11. januára reprezentoval našu školu v okresnom kole v prednese slovenských povestí Šaliarsky Matko J. C. Hronského v Rimavskej Sobotě a umiestnil sa na 3. mieste. K úspechu ho doviedla Mgr. Katarína Hutková. Nádherná snehová perinka od Perinbabky inšpirovala žiakov špeciálnych tried k súťaži Snehové kráľovstvo. Deti stavali a gúľali, gúľali a mrzli, mrzli a stavali tetu Snehuliakovú i uja Snehuliaka. Vyzdobili ich šálmi (nie paušálmi), skvelými nosmi i gombíkmi, super vyšívanou zásterou i žltými okuliarmi. Statočne im pri tom pomáhali: pani učiteľka Božena Posuchová a Ing. Eva Rošková. Len neviem, kto robil viac. Ani deti z I. stupňa nezaháľali a podobnú aktivitu pod názvom Najkrajší snehuliak aplikovali celý prvý školský týždeň v januári. Deťúrence gúľali, skladali, opracovávali, zdobili majestátnych snežných mužov, bez ktorých si zimu vôbec nevieme predstaviť. Pod ich šikovnými rukami narástla široká snehuliacka rodina so všetkými jej členmi. Spreádzaní jasotom a výkrikmi radosti rástli títo usmiati snežní muži vo svojej rozmanitosti. Boli vďační našim malým umelcom, že ich vytvorili a môžu potešiť zrak všetkým okoloidúcim. Krásne snehové produkty si môžete „kuknúť“ v našej

fotogalérii! A kto zvíťazil? No predsa všetci snehuliakostavači! Siedmáci, a samozrejme i niektorí milovníci lyžovania z ostatných ročníkov, si užili skvostný snehu plný lyžiarsky výcvik na chate CSM Zbojská od 16.- 20. januára. Za všetko bol zodpovedný Mgr. Marián Petrok. Svoje dojmy zapísala v nasledujúcom príspevku za všetkých zúčastnených Lujza

Laudárová zo VII.A. Žiaci 5.ročníka sa aj tento školský rok zapojili do školského kola Pytagoriády- Matematickej olympiády. Úspešní riešitelia školského kola (ich mená máme uverejnené na stránke školy) nás reprezentovali v obvodnom kole v Rimavskej Sobotě. Sme pyšní, že Jennifer Dovalová obsadila 3.miesto. Ďalšími úspešnými riešiteľmi tohto kola sú:

Andrej Hronček a Bianka Guzmová. Celkovo v obvodnom kole súťažilo 37 piatakov! Gratulujeme žiakom, ale samozrejme i PaedDr. Božene Pardupovej. V predposledný januárový deň sa v Základnej škole Dr. V. Clementisa uskutočnilo vyhodnotenie 3.ročníka súťaže o najoriginálnejšiu vianočnú pohľadnicu pre žiakov špeciálnych škôl a špeciálnych tried pri základných školách na tému „Zimná krajina“. A tu máme výsledky! Samozrejme - blahoželáme!

I.kategória: 1.miesto: Dominik Hruško, ŠZŠ Lučenec - 7 rokov, 2.miesto: Margaréta Oláhová, ŠZŠ Klenovec -12 rokov, 3.miesto: Denis Harvan, Patrik Muška,, špeciálna trieda pri ZŠ Tisovec - 11 rokov

II.kategória: 1. miesto: Kolektív žiakov 8. ročníka ŠZŠ Hnúšťa, 2. miesto: Jana Balogová, ŠZŠ Revúca - 15 rokov, 3. miesto: Jaroslav Radič, Tibor Berki,- špeciálna trieda pri ZŠ Tisovec, Ján Radič, ŠZŠ Klenovec - 8.ročník Nuž a na koniec malý, ale dôležitý oznam! Na vrátnici v našej základnej škole sa nahromadilo väčšie množstvo „stratených“ vecí (tričká, tepláky, mikiny, čiapky, rukavice, ...). V školskom fotoalbe sú nafotené! Ak si spoznáte oblečenie svojej ratolesti, môžete si ho vyzdvihnúť na vrátnici u pani Cabanovej! Ak aj stratenú vec nenájdete na fotografii, nič to. K dispozícii sú už ďalšie 2 mechy nikomunepatriaciach vecí!!!

Za celý kolektív Mgr. Marta Svobodová

lyžiarsky výcvik

A je to tu! Tak dlho sme čakali. Lyžiarsky výcvik! Lyžiarska mánia vládne u nás v triede už od septembra. Radosť, ktorú sme pocítili, vystriedal strach. „Čo ak si niečo doma zabudnem? Čo ak ochorím a čo ak sa mi niečo stane?“ Ale strach hneď vystriedal optimizmus. Ved' ak si niečo zabudnem, rodičia donesú, ak ochorím, nadopujem sa Paralenom a budem zdravá ako rybička a až sa mi niečo stane.....fúú, na to nechcem ani myslieť. Pondelok - 16. január 2012. Deň D. Všetci vstávame s motýľmi v bruchu a čakáme, kým nebude 7:45 hod. a autobus vyrazí. Kam? No predsa – smer Zbojská. Každý, do nohy, stojí už o 7:38 pred školou, a čaká, a čaká,... kým mu zamrzajú prsty na rukách i nohách. Po polhodine čakania autobus „kooneečnee“ dorazil. Všetci sme boli HAPPY! Lyže a palice sme dali do kufra autobusu. Tašky sme nahádzali do uličky na jednu obrovskú kopu. Potom sme si sadli na sedadlá a snažili sa zohriať. Konečne!! Chata Zbojská. Natešení vychádzame z autobusu. Lyže s palicami sme odniesli do lyžiarne a cestovné tašky do chaty, kde sme boli ubytovaní. Po rozdaní kľúčov od izieb sme si zobrali veci a pod'ho hore do izieb. Ani sme sa nestihli vybaľiť, už nás informovala služba, že o 10:00 hod. máme byť v spoločenskej miestnosti. Pomaly sme vybaľovali tašky. Ani sme sa nenazdali a bolo

10 hodín. Zišli sme do spoločenskej miestnosti, posadali si a popod fúzy sa v napätí usmievali. Ved' sme mali prečo. Konečne týždeň bez rodičov! Teraz sa začína tá správna zábava. Z rozprávania pána učiteľa Mariána Petroka sme zachytili len to, že dnes, v deň príchodu, budeme mať vlastný program a lyžovať sa bude poobede.

Po prednáške sme sa rozutekali do izieb. Vytvorili si skupinky, ktoré zažívali vlastné zážitky. „Obééé!!!!“ volá na nás služba. Po

výbornom obede sme nastúpení na svahu a čakáme, do ktorej skupiny nás zaradia. Zistíme, že dobrá polovica z nás sú nelyžieri. Najprv nám inštruktori vysvetlili, ako si máme zapnúť lyže a po všetkých cvičeniach, ktoré sme úspešne zvládli, sme išli na malý vleč. Vyšli sme hore na kopec a učili sa pluhovať. Išlo nám to vskutku dobre. Po 2 hodinách úmorného "lyžovania", sme išli do chaty a na večeru. Potom sme mali vlastný program. O 22:00 sme mali nekompromisne večierku. Utorok, stredu i štvrtok sme lyžovali celý deň. Nelyžieri sa evidentne zlepšili a stali sa z nich postupne pololyžieri. Večer čo večer sme mali program. Izba baví izbu, ale aj náročný kvíz. No vo štvrtok bol Karneval. Masky boli rôznorodé, Análovci, mačky, striga, pirátka, múmia, Pipi Dlhá Pančucha... Chceli sme neobmedzenú večierku, ale pán učiteľ Marián Petrok povedal rázne: „NIE!“

Piatok. Koniec lyžiarskeho výcviku! Nikomu sa nechcelo ísť domov, ale čo narobíme. S ľútosťou sa pozeráme z autobusu na chatu, ktorá mizne za stromami. A my sa vraciame do Tisovca, zase do toho istého stereotypu. Ale zážitky sa nám vryli hlboko do pamäti. A koniec-koncov, máme sa na čo tešiť! Ved' na budúci rok si dáme repete (dúfame).

Lujza Laudárová

Za Rudolfom Valentom

Pred vyše tromi rokmi 14. 10. 2008 nás navždy opustil vo veku 91 rokov Rudolf Valent. Bol jedným z najznámejších najvšestrannejších pracovníkov turistiky a lyžovania 2. polovice 20. storočia v Tisovci a okrese Rimavská Sobota, činný aj v banskobystričskom kraji. Narodil sa 25. 2. 1917 v Miškolci v Maďarsku, kde jeho otec pracoval ako rušňovodič. Od roku 1919 prežíval detstvo aj študentské roky v Tisovci. V detskom veku ako polosirota často navštevoval svojho starého otca – horára v horskom prostredí – na Bánove pod Dielom. Možno už vtedy si obľúbil horskú prírodu a zvykol na pobyt v horách. Ako stredoškôľák bol už všestranným športovcom (futbalista, atlét, gymnasta, turista a lyžiar). Po maturite na gymnáziu v R. Sobote, absolvovaní „Abiturienského učiteľského kurzu“ v Prešove (1937 – 38) zimnom chatárčení v útulni na Trstí začal (1939 – 40) učiť vo Veľkej Lipnici na Orave, potom 5 vojnových rokov pôsobil v Merovciach pri Dudinciach. Počas týchto svojich pobytov turisticky a lyžiarsky spoznával okolité pohoria (Čergov a Minčol, Babiu Horu aj Sitno). Po roku 1945 začal učiť na Meštianskej škole v Tisovci. Vykonával odborné skúšky z prírodopisu, zemepisu, telesnej výchovy. Súčasne po roku 1946 sa kvalifikoval na rozhodcu, cvičiteľa, trénera lyžovania. Postupne sa stal cvičiteľom, trénerom vyššej a rozhodcom 1. triedy. Od roku 1946 pracoval v komisii základného lyžovania Krajského lyžiarskeho zväzu. V Tisovci začal úspešne spolupracovať so staršími členmi výboru KSTL, ktorých poznal už skôr. Niektorí z nich patrili medzi zakladajúcich členov miestneho odboru KČST v roku 1924. Jeho činnosť tu bola mnohostranná. Propagoval turistikú a lyžovanie medzi mládežou – premietaním

filmov, prednáškami, debatami aj populárnou športovou literatúrou. Mládež aj starších turistov viedol od 60-tych rokov na letné turistické zrazy. Ako držiteľ 3. výkonnostnej triedy v horolezectve organizoval turistov (na prelome 50. a 60. rokov) na týždenné horolezecké zrazy do V. Tatier. Bol iniciátorom niektorých nových akcií. Okrem letného začal sa robiť a robí sa aj teraz, (vo februári) aj zimný výstup k mohyle Václava Vraného na Trstí. Pod jeho vedením sa uskutočnil (1963) I. zimný prechod Muránskou planinou zo Zbojsk do Muráňa, ktorý sa konal ešte niekoľko rokov. Organizoval (od 1972) mládež na preteky „Biela stopa SNP“. Bol dlhoročným organizátorom miestnych, okresných, verejných pretekov vo všetkých lyžiarskych disciplínach. Neskôr aj spoluorganizátorom branných pretekov v Rejkove, na Fabovej holi a na Bánove. S elánom začal organizovať výstavbu turistických a lyžiarskych zariadení. V povojnových rokoch sa záujem lyžiarov zo širokého okolia o zjazdové lyžovanie presunul z Trstia na Fabovu hoľu, kde aj vďaka nadmorskej výške (1439 m) lyžiarska sezóna trvala priemerne 3, výnimočne aj 4 mesiace. Aktuálnou sa stala výstavba nejakej ubytovne. Keď sa po dohode so Štátnymi lesmi začalo (r. 1949) s opravou a prestavbou horárne na Fabovej holi na turistickú chatu, zabezpečoval brigádnikov – turistov, lyžiarov na pomocné práce, neskôr aj na úpravu zjazdovky – nielen z Tisovca, ale z celého okresu R. Sobota a mal organizačný dozor nad celou akciou. Chata slúžila potom najmenej 15 rokov ako základňa zjazdového lyžovania, pre preteky aj školenia. (Po prevzatí novou organizáciou „Turista“ začala chátrať a prevzali ju štátne lesy.) Bol iniciátorom a organizátorom stavby lyžiarskeho mostíka s normovým bodom okolo 20 m podľa projektu Ing. Bukovčana v Tisovci v Korytištiach. Všetky zemné aj niektoré odborné práce robili nadšení mladí lyžiari brigádnicky. Od r. 1952 sa tam konali miestne, okresné aj verejné preteky v skokoch na lyžiach. Pri stavbe lyžiarskeho vleku v Rejkove (v sezóne 1964 – 1965) vybavoval všetku potrebnú dokumentáciu s úradmi, inštitúciami mesta, okresu, Vládneho výboru cestovného ruchu Ministerstva obchodu, s dodávateľom Praha – Kunratice. Spolupracoval s miestnymi podnikmi najmä Švermovými železiarňami a i., ktoré podporovali stavbu, organizoval brigádnikov – lyžiarov na pomocné, hlavne výkopové práce. Vlek dlhý 1000 m, s prevýšením okolo 290 m, 3 menšie chaty, 4 zjazdovky – vytvorili obľúbené stredisko zjazdového lyžovania navštevované lyžiarmi nielen z okolia, ale aj zo zahraničia a tiež dejisko zjazdových, bežeckých, či branných pretekov. Jeho turisticko – lyžiarska aktivita sa často prelínala s činnosťou učiteľa telesnej výchovy. Žiaci bývalej ZDS v Tisovci boli najskôr úspešní

v behoch na lyžiach. (Získali putovný pohár „O cenu pionierskych novín“ v r. 1961, a neskôr „O cenu časopisu Kamarát“.) Po vzniku lyžiarskej školy pri ZDS, kde bol vedúcim (od r. 1967), boli úspešní aj v zjazdoch. Víťazstvo domáceho družstva v celoslovenských pretekoch o cenu „Televíznej lastovičky“ vo februári 1972, dobré snehové podmienky boli impulzom pre TJ Strojár – spojené závody Tisovec na výstavbu ďalšieho strediska zjazdového lyžovania na Bánove. Najskôr bol postavený menší (200 m) vlek, neskôr (1981) rýchlovlek Tatra Poma dlhý 700 m, 3 zjazdovky, bunkové objekty pre prevádzku vleku a občerstvenie lyžiarov a príjazdová cesta. Počas jeho predsedníctva lyžiarskeho oddielu bol tiež (v roku 1988 – 1989) starý poruchový kotvový vlek v Rejkove zrenovovaný na veľkokapacitný, upravená príjazdová cesta a 4 zjazdovky. R. 1979 – počas medzinárodného roku dieťaťa vznikol tiež v Rejkove 152 m dlhý detský vlek. Zúčastňoval sa na májových stretnutiach čitateľov Krás Slovenska. V r. 1967 ako jeden z organizátorov privítal „krásistov“ na Hradovej nad Tisovcom. Propagoval prírodné krásy a lyžiarske terény okolia Tisovca ako spoluorganizátor rôznych zájazdov či školení, ako aj v regionálnej tlači a na stránkach „Krás Slovenska“. Hoci sa neskôršie jeho činnosť zameriavala viac na lyžiarstvo, práve jej dôsledky – stavby výťahov a ubytovní podporovali rozvoj turizmu. Bolo by veľmi ťažké vymenovať jeho spolupracovníkov v turistiky a lyžovaní – členov výboru, rozhodcov, cvičiteľov trénerov, rôznych technikov a iných. Za svojej temer 45 ročnej činnosti – od čias KSTL až po TJ Závody ťažkého strojárstva – sa ich vystriedalo veľmi veľa. Vďaka vrodenej empatii si vedel získať priateľov aj spolupracovníkov a svojou vytrvalosťou začaté akcie s nimi aj úspešne dokončiť. Za svoju činnosť v turistiky a lyžovaní dostal viac čestných uznaní a vyznamenaní. Niektoré z nich uvádzam: ÚV ČSZTV v Prahe (1965) – Vzorový cvičiteľ lyžovania I. triedy, ÚV ČSZTV v Prahe (1972) – Titul Ústredný rozhodca lyžovania, ONV v Rimavskej Sobote (1987) medaila „Budovateľ okresu“ III. stupeň, KNV v Banskej Bystrici (1989) medaila „Budovateľ Stredoslov. kraja“ za organizovanie výstavby lyžiarskych vlekov v Rejkove a na Bánove, Lanovky a vleky, záujmové združenie v L. Mikuláši – Strieborný (1982) a Zlatý (1988) odznak za zásluhy o rozvoj horských dopravných zariadení, Cena primátora mesta (1996) a Cena mesta Tisovec (1998), ÚV Klubu slov. turistov v Bratislave (1994) – Zlatý odznak KST – turistika za dlhoročnú prácu. Posledné roky života prežil v Brezne, kde aj 14.10.2008 zomrel. Pochovaný je na mestskom cintoríne v Tisovci neďaleko miesta posledného odpočinku prvého predsedu miestneho odboru KČST botanika Václava Vraného. H-L

Bútl'avá vrba

Pocťa Clementisovi

18. januára mesto Tisovec a Matica slovenská zorganizovali podujatie, na ktorom uviedli knihu známeho novinára Ľuboša Juríka Smrť ministra. Malo to byť dôstojné podujatie, ktorým sme si pripomenuli tragický osud nášho rodáka. Malo, ale nebolo. Vyskytlo sa viacero problémových momentov, ktoré znížili dôstojnosť tohto aktu. Na pozvánke bol názov podujatia uvedený správne, uvedenie knihy, ale počas slávnosti sa mnohokrát použil výraz – krst knihy. Krst je v kresťanských cirkvách sviatosť, ktorá je spojená s ľuďmi, nie s vecami. Že na Slovensku rôzne celebrity „krstia“ svoje CD, knihy, autá, jachty a iné veci, nie je správne.

Mnoho vecí, na Slovensku bežne používaných, nie je správnych. Ale dá sa to prepáčiť a nabadúce už budeme vedieť. Dalo sa očakávať, že Matica slovenská využije túto udalosť na predvolebnú kampaň. Marián Tkáč, predseda Matice, nesklamal a agitoval. Ako správny Slovák sa blysol aj insitným historickým exkurzom. Ako z rukáva chrľil menoslov fyzicky zlikvidovaných Slovákov od deviateho / !!! / storočia do konca 20. storočia. A tak sa Clementis ocitol na jednom zozname spolu s Jozefom Tisom, predstaviteľom režimu, proti ktorému bojoval. A to sa už prepáčiť nedá. Takúto „pocťu“ si Clementis nezaslúžil.

Helena Pašiaková

Návšteva EGT

Dňa 30. januára 2012 naša škola privítala vzácných hostí. Piataci a študentská spoločnosť égalité sa zúčastnili na besede s ministrom zahraničných vecí, Mikulášom Dzurindom. Spolu s ním prišiel aj hovorca ministra zahraničných vecí a zároveň aj bývalý žiak našej školy, Ľubomír Schwarzbacher a tajomník Marián Török. Beseda bola veľmi zaujímavá a poučná. Pán minister nás oboznámil so situáciou v parlamente tesne pred parlamentnými voľbami. Taktiež sme sa mohli dozvedieť nové informácie o kauze gorila, ktorá je práve teraz veľmi aktuálna. Mali sme aj možnosť vyjadriť sa k

rôznym témam a získať informácie, ktoré nás zaujímali. Pán minister bol veľmi milý a rád nám na všetko zodpovedal. Nakoniec firma predstavila svoj hlavný projekt Migrácia. Sme veľmi radi, že návšteva bola ochotná vypočuť si naše názory a odpovedať na naše otázky. Pán minister dokonca záujemcom o politiku venoval knihu s pekným venovaním. Dúfam, že to nebolo poslednýkrát, čo k nám naši najvyšší predstavitelia zavítali a tešíme sa na ďalšie zaujímavé diskusie v budúcnosti.

Denisa Valocková, 4.B, EGT

Správa o činnosti klubu dôchodcov v Rimavskej Píle

Na verejnom hovore vznikla myšlienka obnovenia klubu dôchodcov. Na tomto zhromaždení boli navrhnutí členovia výboru klubu dôchodcov. Na prvom stretnutí boli rozdelené funkcie. Predseda: Mária Bagačková, podpredseda: Milan Bútor, tajomníčka: Blažena Svinčiaková, pokladníčka: Ružena Štulajterová, členovia: Zuzana Zvarová, Ján Bútor, Viera Miklášová, revízna komisia: Marta Kubaliaková.

26. februára sa obnovil tradičný buchtový večierok, na ktorý členky klubu dôchodcov napiekli tradičné fašiangové buchty. Prvé stretnutie sa uskutočnilo 7. marca 2011. Na tomto prvom stretnutí sme si pripomenuli MDŽ, kde pán Milan Bútor povedal krátky, ale výstižný príhovor k MDŽ a pani Štulajterová predniesla báseň. 18. apríla sme si pripomenuli narodenie Terézie Vansovej a odovzdali sme

kvety pri pomníku. Ďalej pokračovala beseda, ktorú viedla Viera Miklová a Viera Miklášová. Ďalšou besedou sme si pripomenuli výročie narodenia aj úmrtia spisovateľa a rodáka z Rimavskej Píly, Mateja Hrebendu, ktorú viedla Viera Miklášová. 16. mája náš klub nezabudol na sviatok venovaný všetkým mamám a starým mamám, ktorým posedenie spríjemnili svojím programom pán Milan Bútor a pán Ján Bútor. Ďalšou akciou, ktorú sa nám podarilo zorganizovať, bol výlet do Poľska 27. júna sme si navarili tradičný jánovský guláš spojený s posedením a tancom pri hudbe. V októbri sa zorganizoval druhý zájazd do Poľska. Členovia klubu dôchodcov pod vedením Petra Kubinského absolvujú počítačový kurz. Absolvuje ho 10 členov. V spolupráci s členkami SČK v Rimavskej Píle sme si pripomenuli Deň úcty k starším. Kultúrny program pripravila ZUŠ Tisovec.

Potom nasledovalo posedenie pri kapustnici, ktorú pripravili členky klubu dôchodcov. V novembri sme si pripravili Katarínske posedenie so zabíjačkovými špecialitami. 16. decembra sa uskutočnilo predvianočné posedenie členov klubu dôchodcov s krátkym kultúrnym programom a dobrou predvianočnou kapustnicou. Členovia klubu dôchodcov sa stretávali v letných mesiacoch každý druhý pondelok a v zimných mesiacoch každý pondelok. Hrávali sa spoločenské hry, ženy si vymieňali rôzne recepty. Klub dôchodcov počas roka 2011 získal 43 členov. Na záver by som chcela poďakovať predsedkyni Márii Bagačkovej za vedenie Klubu dôchodcov v Rimavskej Píle, všetkým členom výboru a rovnako aj všetkým členom a členkám, ktorí Klub dôchodcov počas roka navštevovali.

Spracovala Blažena Svinčiaková

Mužstvo dospelých Tisovca začalo jarnú prípravu

FK CSM TISOVEC, účastník majstrovstiev regiónu Stred a mužstvo zimujúce aktuálne na 3. mieste v tabuľke, začalo 8. januára svoju prípravu 4- dňovým sústredením. V rekreačnom zariadení Zbojská našli futbalisti FK CSM Tisovec ideálne podmienky na prípravu. Náplňou sústredenia bol rozvoj všeobecnej vytrvalosti sily a utuženie kolektívu, ktorý bude v boji o majstrovské body veľmi dôležitý. V ideálnom počasí chlapci trénovali 3- krát denne. Podľa trénerov sústredenie splnilo svoj účel, podarilo sa naplniť tréningový plán a v mužstve nebol žiadny problém, čo nás všetkých nesmierne teší. Poďakovanie patrí generálnemu riaditeľovi firmy CSM Tisovec pánovi Ing. Františkovi Albertymu, personálu chaty DARZ Zbojská a samozrejme všetkým ľuďom, ktorí zabezpečovali servis počas týchto dní. Príprava pokračuje podľa plánu prípravnými zápasmi, ktoré potrvajú až do začiatku jarnej časti.

Peter Rukavica

Vážená naša jubilantka, pani Evka Manicová

Všetci žijeme svoje životy po svojom. Sami najlepšie vieme, na ktorú miskú váh treba pridať a z ktorej zase ubrať. Všetci si chránime v sebe krásne chvíľky vlastného života. Ako farebné sklíčka si ich balíme do spomienok a úzkostlivo ukrývame vo svojej duši, aby sme ich v príhodnej chvíli vybalili a pokochali sa nimi. Roky sa minuli, pomaly si obzeráte brázdy, ktorú ste v živote vyorali. Je to váš život, no my i navzdory tomu vám dnes chceme poďakovať za to, čo ste v doterajšej životnej púti dosiahli a vykonali nielen pre svoju rodinu a vašich blízkych, ale chceme vám poďakovať i za mnohoročnú kultúrnu prácu pre naše mestečko. Zastavme preto na chvíľočku tento okamih a poodkryme kryštáliky žitia pani Evky Manicovej. Ten úplne prvý sa naplno zatrblietal 28. januára 1942 v Hnúšti, práve uprostred 2. sv. vojny. Základnú školu navštevovala vo Veľkej Suchej a po nej sa rozhodla pre ďalšie štúdium v Pedagogickej škole v Lučenci, ktorú ukončila roku 1960. O 5 rokov už končila PF Univerzity PJS v Prešove s aprobáciou SJL-VYV. Svoju pedagogickú činnosť začala už roku 1960, keď 3 roky vstúpila vedomosti žiakom v ZDS v Hute v okrese Lipt. Mikuláš. Po ročnom pôsobení v ZDS vo vtedajšom Šafárikove, sa jej pedagogická činnosť presunula do Tisovca, kde

vyučovala plných 14 rokov. Počas nich zastávala, samozrejme okrem mnohých iných, i funkciu okresnej predsedkyne Predmetovej komisie slovenského jazyka a komisie pre umelecký prednes, viedla recitačný krúžok, ba dokonca spievala v ženskom spevokole Živena. Samozrejme v živote našej oslávenkyne nebolo len štúdium

a práca pedagóga, ale do života sa jej priplietli i kryštáliky lásky. Tak postupne k manželovi Dušanovi Manicovi do mladej rodinky pribúdali deti Silvia a Ľuboš. Život však priniesie rôzne peripetie a zmeny. Veľká zmena nastala, keď sa zo slovenčinárky stala riaditeľka MsKS v Tisovci. Tu sa naplno začala venovať rozvoju činnosti existujúcich súborov, Mužskému spevokolu Samuela Daxnera, DH Hradovanka, organizovala nezabudnuteľné koncerty vážnej hudby v hudobnom salóniku s našim Marianom Lapšanským, Petrom Toperczerom, či Petrom Michalicom. Stála pri obnovení činnosti DS Daxner, či bábkárstva v

Tisovci: Dostala Folklórnu Skupinu na festival do Detvy. Radosť jej urobila i dcéra Silvia, ktorá založila DFS, dnešný Čičiček. Popri rodine, pracovných povinnostiach, mnohých vypracovaných projektoch, pani Evka Manicová aktívne pracovala i pri meste ako poslankyňa, predsedkyňa komisie kultúry, či viceprimátorka. Za túto mimopracovnú činnosť bola niekoľkokrát ocenená rôznymi čestnými uznaniami, no najcennejšie pre ňu je najvyššie osvetárske ocenenie - medaila Daniela Gabriela Licharda. Jeden kryštálik žitia, krajší a plnší ako druhý a preto, milá naša oslávenkyňa, i naďalej plným priehŕstím rozdáajte radosť a spokojnosť všetkým ľuďom okolo seba, priateľom, známym, susedom, ale najmä svojim najbližším. Rozširujte svoje, aj v zahraničí známe, bezmála čipkárske umenie na chutných, pečených medovníčkoch a s láskou a porozumením ošetríte ešte veľa zranených kolienok uplakaným, malým chlapcom na ulici. Viem, že máte ešte veľa plánov a nesplnených túžob, lebo človek je už raz taký. Preto vám v mene nás všetkých prítomných zo srdca blahozeláme!

*Príhovor členov ZPOZ pri príležitosti životného jubilea pani Mgr. Evy Manicovej.
K blahozelaniu sa pripája aj redakcia TM*

Sused

*Smutné nepoznať suseda,
s ktorým zdieľaš múry,
keď oboch blaží príroda,
zvlášť za hubami túry.*

*Spoločný názor na
marazmom
skazený svet,
na množstvo otázok,
kde odpovedí niet.
Na život plný lásky,
obety,
na politikov, vrahov
i kôkety.*

*Pozde ale predsa
ožiarila moje múzy
jeho svieca.*

*Hlbokú stopu vryl
súmrak duše suseda,
prenikol ako rýľ,
dal čo úľom rezeda.*

*Dúchol do pahreby
poetickej sviece
napriek váhe,
čo na jeho plece
usadla rokmi dcér
i syna.
Sprítomnil mi Rúfusa
a Jesenina.*

*Nabudil ma k života
borbe,
oživil dávny záujem
k ruskej tvorbe.*

*Verím v takých dňi veľa,
nech nám dovolené
spoločnú lásku k poézii
zdieľať.*

*Poďakovanie za jedno milé
popoludnie s básnikom
Františkom Babelom.*

Karol Hruška

Po tisovsku

Mezi deckie koňtíčky patriv aj chov holubov. Koťže smo malí plní dvor sliepok, vše sa daotry pritrafiv a zapátčilo sa mu u nás, tak aj ostáv. Bulo im pravdaže treba postaviť dákovô primitivnô obydlie, a to sa na prvý raz nepodarilo. Koť mi po dva razy lasica vyťahala maľie, ľepší povedanô, bzdocha edná zahrdúsila ich, musev som zmajstrovat' dôkladnejší príbytok. Tot sa aj vydariv a bulo pár aj mladých vyľiahnutých. Tak mi postupne kírdľik rosnú a vracali sa domov ku sliepkám sa nažrať. No aj ja som kántriv pšenicu a kus im príľepšovav. Takto to išlo doť dlho a pekne som si voľkav z mojích holúbkov a najšľi sa medzi nimi aj poštovie a tie už malí na nožke aj krúžky. Tak sa ráz stálo, že taký edon príľetev, s krúžkom. Tak som ho pekne opatriv a dlhší sa aj vravac na dvor tak som ho privrev. Aľe dakomu chýbev. Veľiký holubár bú na druhej ulíci báťa Horváth. Maľi aj skl'ep a tam som chodiv na marmeládu. To mi teta

z takej 10 kilovej bľachovej nádoby dala ložítkou za práť haľierov. Tot obchod malí oproti mostíku cez Rimavu, t'čo vychádzav na terajšiu Daxnerku. Ako sa vtody volala to neviem, aľe už pán Daxner bú asi po smrti, tak asi po ňom. Tak tot pán Horváth, ešte nebú taký starý,

tak asi pán, chovav stádo, ľepší povedanô kídeľ holubov a figliar edon on si tie holuby poznáv, možno že malí každý aj meno. A istý t'čas mu edno meno chýbelo. Koť zavolal, neviem možno Lojzo, tak bulo t'icho. Tak von ráz prišov aj do nás, bú som ľen sám doma, či náhodov nepriletel ku nám jeho

poštový holub. Ej veru ni, de že by sa tu nabrav, som pekne po poriadku. Aľe jemu daťčo vrtalo v hlave, aľebo si mysľev, že ja daťčo tajím. Lebo bula pravda, ja som toho holuba ani nepúšťav von, ľen som ho na bidľe trímav. Tak von sa pobrav pekne do škol'i meldovať a rovno za riaditeľom. T'čo som ja vari ani riaditeľ'a nepoznav, ľebo ľen ráz na začiatku školskiho roka nám ho ukázali, som si ho ani veľmi nepametať. Tak sa mi dostálo vážňiho prijatia, vtody asi už u súdruha riaditeľ'a. Pred takouto vrchnosťou som ja veru už musev s pravdou von a pekne, ako sa na správňiho pioniera patrilo, som šicko vyrozprávav. Tak som sa ja s ním (s tým holúbkom) pekne rozlúťčiv, ľebo so súdruhom riaditeľom smo sa dáko srdeťčne nelúťčil'i a vypustiv ho z mojej zlatej kl'ietky (aspon som si tak mysľev, že pri mne mu je najľepší) a možno aj bulo.

Ján Caban Tisovský (rodák)

Karneval na ľade

Január by mal byť najchladnejší mesiac v roku. A tohtoročný je určite. Teploty klesajú hlboko pod bod mrazu a tak sa môžeme tešiť z „ľadového mosta“ nielen na Rimave, ale aj z ľadových ihrísk v Tisovci a na Rimavskej Píle. Už v roku 2006 sme prvýkrát zorganizovali karneval na ľade a až tohto roku sme ho mohli opäť zopakovať. A tak 2. februára, v deň odchodu detí na polročné prázdniny, sa stretli na klzisku Stred malí i väčší, odvážlivci na

korčuľoch, i bez korčúľ, aby sa dosýta vybláznila a predviedli svoje korčuľarske i výtvarné a umelecké schopnosti. Klzisko sa zaplnilo šašami, zvieratkami, smrtkami, bojovníkmi, športovcami, strigami... Porota (primátor Peter Mináč a riaditeľ ZŠ Klement Kéry) to mala veľmi ťažké. Všetky masky súťažili o malé sladkosti i hlavnú cenu – Zlatú korčuľu primátora mesta. A kto vyhral?

3. miesto: malá mačička a dvaja veselí šašovia
2. miesto: veľký darček a kovbojka

1. miesto: Zorro a malá líštička
Zlatá korčuľa: hokejista a futbalista
Ale hlavne vyhrala dobrá nálada a dobrý pocit z aktívne prežitého, i keď mrazivého dňa. A aby sme tam celkom nezamrzli, o to sa postaral náš hlavný sponzor – Domov dôchodcov a domov sociálnych služieb v Tisovci, pracovníci ktorého navarili dobrý teplý čajík.

Mirka Kojnoková

POĎAKOVANIE

Mestská polícia v Tisovci vyslovuje uznanie a poďakovanie, občanom nášho mesta Tisovec, Marekovi Gottliebovi, jeho synovi Filipovi Gottliebovi, Ľubomírovi Husanicovi a Jánovi Bútorovi. Dňa 28.1.2012 okolo 13,15 hod., si Marek Gottlieb všimol, že v rodinnom dome majiteľa p. Lapšanského, na ulici Sládkovičovej v Tisovci, sa pohybujú nejaké osoby. Dom nie je trvale obývaný. Ihneď telefonicky vec oznámil členovi mestskej polície v Tisovci Ľ. Husanicovi, ktorý bol v tom čase mimo služby a nachádzal sa doma. Ľ. Husanica ihneď, na svojom vozidle sa dostavil na miesto. Tu sa už nachádzal oznamovateľ Marek Gottlieb, jeho syn Filip Gottlieb a Ján Bútor. Neznáme osoby sa ešte stále nachádzali v uvedenom dome p. Lapšanského. Ihneď bola telefonicky na č.158 vyrozumená polícia. Aby nedošlo k úteku páchatel'ov z predmetného rodinného domu, otec a syn Gottliebovcí, Ľ. Husanica a Ján Bútor rodinný dom obkľúčili. Týmto držali v šachu uvedené osoby, ktoré do domu vnikli, až do príchodu hliadky polície z OO PZ Hnúšťa. Po príchode hliadky bolo zistené, že traja páchatelia, tzv. naši "spoluobčania" J.S., J.B. a T.M. vykonali do domu krádež vlámaním, za účelom odcudzenia rôznych vecí z domu. Nebyť zásahu našich spoluobčanov, bolo by sa im to i podarilo. Hliadkou boli páchatelia následne zadržaní a predvedení na OO PZ Hnúšťa. Sú trestne stíhaní za spáchanie trestného činu krádeže. Myslím, že títo naši spoluobčania si zaslúžia naše veľké uznanie.

INZER CIA

Predám 1- izbový byt v Tisovci na Štefánikovej ulici.
č. tel.: 0915 633 416

Predám veľký, slnečný 2 – izbový byt na 2. poschodí v osobnom vlastníctve, zateplený panelák.
Tel.: 0908 960 555

Ponuka na odpredaj motorového vozidla

Firma Mestské lesy Tisovec s.r.o. ponúka na odpredaj osobné motorové vozidlo OPEL VECTRA 2,0 DTI, rok výroby 1999, strieborná metalíza, najazdené 339km, STK a emisná platná do októbra 2012. Cnové ponuky zasielajte písomne na adresu Hviezdoslavova 1143, Tisovec alebo e-mailom lesy@stonline.sk

Predám rodinný dom na Partizánskej ulici č. 103
Tel. : 0915 805 212

KINO POD HRADOVOU

7.2. utorok 17.00

14.2. utorok 17.00

22.2. utorok 17.00

28.2. utorok 17.00

Perfect days – ČR

Kocúr v čižmách – USA

Sherlock Holmes 2: Hra tieňov – USA

Mission: Impossible – Ghost Protocol – USA